

Orfeu i allò femení

Un relat de: [Vicent Llémena i Jambet](#)

Quan Orfeu va perdre la seua dona, el seu amor, per salvar-lo de la follia, mitjançant un pacte amb els déus, Júpiter, amant de l'amor, bondat infinita i incommensurable i poder omnipotent de l'Univers li va donar una segona i darrera oportunitat, li va tornar la seua muller, lluitant en una lliça èpica contra els seus fills i súbdits de l'Olimpi.

Júpiter va fer allò femení d'un material que no podia ser modelat ni per cap déu, ni per cap home, va fer l'ànima femenina d'una essència boja, per igualar la dona d'Orfeu a totes les altres i, així que els déus no pogueren mai jugar amb els amants, duts pel seu amor i, sempre disposats a donar llur essència, llurs ànimes per llurs parelles, venent-se i venent llur futur i les infinites vides venidores per salvar de la bogeria a la nina dels seus ulls.

Així ja no hi va haver cap déu que oferira el seny d'una femella a cap marit a canvi del seu oblit de per vida; Júpiter va crear per l'eternitat la follia divina de les dones.